

La Pancarte Noire de Saint-Martin de Tours, brûlée en 1793, restituée d'après les textes imprimés et manuscrits, Nr. 40

In nomine sanctae et individuae Trinitatis. Karolus gratia Dei rex. Si procerum regni nostri aures nostrae clementiae pulsantium pro quibuslibet justis sibiue necessariis maximeque, quod est utilius, ecclesiasticis negotiis petitionibus annuendo consulimus, in his exequendis morem praedecessorum nostrorum regum imitari videmur idque non solum ad perpetuae beatitudinis gloriam felicius obtinendam, sed etiam ad instantis regni nostri gubernacula levius exequenda profuturum fore nullatenus dubitamus. Quapropter noverit omnium orthodoxorum regni nostri principum, praesulum videlicet, abbatum necnon et comitum ceterorumque Xpisti ac etiam nostrorum, tam praesentium quam futurorum, fidelium laudanda devotio quoniam vir venerabilis et fidelis noster, coenobii et basilicae ac rerum incliti confessoris Xpisti beati Martini, Galliarum quidem apostoli et specialis patroni nostri, abbas et rector, Rotbertus nomine, ardore commissi sibi gregis et pastoralis curae mente devotus, ut vir sapiens, providens sibi in posterum, ad nostrae largitatis atque clementiae aures accessit, humiliter ac reverenter exposcens uti temporale servitium sibi jure proprium et specialiter debitum, quod ex unoquoque canonico in loco et ordine defuncti fratris locando hactenus accipere solitus fuerat, nos in eleemosinam nostri et domni Odonis, quondam regis, germani sui nostrorumque etiam aliorum praedecessorum et subsequentium regum, immo insuper suae propriae et conjugum sive prolis necnon et praedecessorum similiter et successorum suorum sancti Martini abbatum coeterorumque omnium Xpisti fidelium, ad supplementum consolationis ejusdem caenobii deinceps specialiter et perpetualiter possidendum per nostrae auctoritatis praeceptum regio more indulgere dignaremur. Expetit etiam ut liceat decano ipsius gregis, quicumque extiterit, cum consilio et assensu seniorum ac praelatorum fratrum, in ordine alterius decedentis alterum ponere, aut bonae indolis puerum, vel juvenem sive senem, generis nobilitate sive morum pollentem, quem praefatorum fratrum assensu, ad honorem Dei et sancti Martini, qui canonicarum contradictor non sit institutionum in tanti patris coenobio adnumerari et adscribi, quantum humana fragilitas intueri poterit, dignum judicet. Expetiit denique promptissima devotione ut anathematis vinculo et auri compositione quicumque hujus eleemosinae institutionem inrumpere in reliquum ausus fuerit eum in hoc nostrae auctoritatis praecepto dampnaremur. Cujus humillimam petitionem cum consilio regni nostri utriusque [ordinis] principum mentaliter considerantes, non solum nobis qui adsumus sed etiam omnibus commodam perutilem ac profuturam invenimus. Unde, cum consultu eorumdem regni nostri procerum atque fidelium, hoc magnitudinis nostrae praeceptum fieri jussimus, per quod praecipimus atque jubemus ut nulli deinceps abbatum sit licentia pro substituendis in grege beati Martini canonicis aliquod temporale praemium aut servitium accipere, sed liceat, sicut praetulimus et isdem Rotbertus expetit, praelibati gregis decano, cum assensu praelatorum fratrum, in loco defuncti alterum qualem praediximus adscribere fratrem, servitium vero quod exinde vice fratrum decanus receperit aequaliter fratribus dividat et ipsa die in memoriam nostri et Odonis regis atque Rotberti praedecessorumque eorum, sicut praediximus, ac subsequentium regum parentum nostrorum, necnon insuper et praenotati gregis abbatum, missarum sollempnia celebrent et quemadmodum isdem venerabilis grex nobis omnibus sponte promisit pro tali sibi collato beneficio cantent tam pro nobis quam pro praefatis omnibus aliis, quam etiam orthodoxis principibus, post horam

primae cotidie, exceptis dominicis ac feriatis aliis diebus, secundum tres psalmos: «Inclina, Domine, aurem tuam », « Ad Deum cum tribularer » ac « De profundis ». Si igitur deinceps quispiam abbatum, aliorum scilicet suorum pseudofidelium, aut propriae cupiditatis aviditate seductus, in tantam prorumpere nisus fuerit audaciam uti hoc nostrae regiae magnitudinis ac jussionis praeceptum temerare aut infringere temptaverit, primo jam dictus venerabilis Rotbertus abba expetiit [ut] ira omnipotentis Dei et offensa pretiosissimi confessoris sui beati Martini, nisi se citissime exinde correxerit, perculsum comperiat insuperque, sicuti in praeceptis parentum nostrorum imperatorum et regum privilegiisque Romanae sedis apostolicorum aliorumque praesulum continetur, immunitatem sancti Martini partibus rectoris basilicae sancti Martini auri ad purum excocti libras XXX coactus exsolvat, ex quo duas partes sancti Martini ecclesia, tertiam vero jus fisci nostri recipiat. Ut autem hujus nostrae praeceptionis auctoritas per superventura tempora ab omnibus Deum timentibus et sanctos ejus reverentibus inviolabilis conservetur, manu nostra propria illam signavimus et anuli nostri impressione sigillari jussimus.

Signum Karoli gloriosissimi regis.

Ernustus notarius ad vicem Askerici episcopi recognovit [et subscripsit].

Data III. id. jul., indictione VII., anno XII. regnante domno Karolo gloriosissimo rege, redintegrationis VII. Actum Compendio palatio. In Dei nomine feliciter. Amen. (Anno incarnationis Christi. DCCCCIII.)